

Piše Dušan Stojičević

Uzavrele nacionalne emocije podigle su temperature servera sa „naše“ i „njine“ strane. Ljudi, čujte i počujte, počeo je surovi rat na Internetu između Srba i Albanaca sa Kosova, javljaju mediji. Bruje i huče kako su albanski hakeri prvo napali srpske sajtove, oborili sajt Ministarstva poljoprivrede (izem ti metu!), sajt Srpske pravoslavne crkve i sajt regionalne informativne agencije JUGpress, a srpski hakeri su se udružili, formirali tim za „odbranu zemlje i ponosa“ i oborili poduži spisak albansko-kosovskih sajtova. Ta nije nama za džabe najprofitabilnija izvozna grana

– izvoz mozгова! Pršti sve na Internetu od obaranja sajtova, ima mrtvih (sajtova), a pripazite da neka IP bombica ne padne i na vaš sajt.

Ali, nisu samo srpski sajtovi bili na udaru IP plotuna iz Albanije. Zube su oštrili albanski hakeri na sajtovima u Crnoj Gori, gde su napali sajt Skupštine Crne Gore i sajt crnogorske avio-kompanije „Montenegro erlajnz“. Sve ima svoj povod, kao što su pre dva meseca, tokom prvog poluvremena četvrtfinalne fudbalske utakmice Evropskog fudbalskog prvenstva između Hrvatske i Turske, gnevni turski hakeri iskalili navijački bes na sajtu hrvatskog Ministarstva vanjskih poslova.

Ovakvih izliva nacional-heroizma po Internetu bilo je i biće. Čak i vojske razvijenih zemalja imaju u svojoj doktrini implementiran cyber war, a u svojim redovima formacijske trupe hakera. Međutim, pravo je pitanje – od čega su napravljeni ti naši sajtovi, pa padaju kao u letnjoj kosidbi na Rajcu? Ko podiže te bale sena? Ako je i prirodno da naše Ministarstvo za poljoprivredu više mari za pravu kosidbu nego za servere i sajtove, postoji li neka državna služba koja će stražariti na bedemima srpskih sajtova i osvežavati ih kako dolikuje? Čisto da ne dolazi do krivičnih dela, koja uzavrele nacional-egoističke strasti dovode do psihičkog stanja poznatog kao „oni će nama, e, ček da vide šta mi znamo, #\$\$%%& im &/(!\$“)%!“.

Našu državu je Internet počeo da zanima kada su njime potekli novci sa više nula, pa se vlast upela iz petnih žila da ga reguliše. I to čini užasno nezgrapno, poput tamanjenja komaraca rukama u bokzerskim rukavicama. Na primer, klizeći start prema provajderima u vidu (sad već čuvenog) „pravilnika o prisluškivanju“ (kodno ime, prim. aut.), koji je osmislio RATEL, po kom bi slučajni prolaznik mogao da navrati do provajdera na kaficu i da pokupi informacije o vašem internet životu. Crveni karton za taj start, koji je izvadio ombudsman, bio je neminovan. Da li onda mislite da će ova naša hakerska grupa biti kažnjena za obaranje sajtova, krivično delo po zakonu koji važi u našoj zemlji? Možda ćemo se svi uključiti u rat da bismo satrli neprijatelja, jer je to vojna doktrina VS?